

ad § 6.

Ordene: „og som derhos . . . i denne Egenkab“ forandres til: „naar han enten som Søofficer eller som 1ste eller eneste Styrmand (§ 5) har“

og at i Slutningen tilføies: „Forpligtelsen til at erhverve Borgerkab eller Næringsbevis bortfalder dog for den Søofficer, som fører Coffardislib uden at udtræde af Spetaten“.

ad § 13.

„de levistligen have Ret til at drive“ forandres til: „de agte at drive“.

Formanden: Da disse Forslag saaledes komme under Forhandling, skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar der staaer: „ad § 5. I Slutningen tilføies“, saa er det til Slutningen af hele Paragraphen og ikke til Slutningen af Udvalgets Endringsforslag dertil, og forsaavidt det kunde lede til nogen Misforstaaelse ved selve Redactionen af Forslaget, saa vil Forslagsstilleren selv udtale sig om, hvorledes det vil kunne ændres ved tredje Behandling af Sagen. Som det første Afsnit sættes §§ 1—8 under Forhandling. Afstemningen vil indskrænkes til de Paragrapher, hvortil der er stillet Endringsforslag, medmindre den skulde forlanges over nogen af de andre.

Ordføreren (Dahlerup): At den Indskrænkning i Rettigheden til at erhverve sit Udkomme ved Søværning, som har fundet Sted ifølge Forordningen af 8de Januar 1802 og de dermed i Forbindelse staaende senere Lovbestemmelser, bør hæves, efter at Bærnepligten er bleven almindelig og Næringsloven af 29de December 1857 er udkommen, er saa almindelig anerkjendt, at jeg tør ansee det overflødigt at høre mig derom. Hvad de Endringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, angaaer, er der kun et Par af dem, der angaaer Lovforslagets Realitet, medens de fleste kun gaae ud paa at tydeliggjøre og nærmere udtale de Bestemmelser, som Lovforslaget i og

for sig indeholder. Det første Endringsforslag er kun en ubetydelig Redactionsforandring i § 1, som gaaer ud paa, at i sidste Linie udgaae Ordene: „Skibe . . . Baade“, og istedetfor dem sættes: „Skibe og Baade af enhver Art og Benaevnelse.“ Den samme Udtryksmaade, som staaer i § 1, findes ogsaa i Frd. af 8de Januar 1802; Meningen er at bestemme, at det at fare som Matros skal være en Rettighed, der tilkommer Enhver med et hvilket som helst Slags Fartøier. At opranse forskjellige Benaevnelser paa Skibe kunde let medføre Misforstaaelse, idet det kunde see ud som, at det kun var med saadanne Fartøier, som vare nævnte i Loven, at Enhver maatte fare som Matros og ikke med andre. Det forekommer derfor Udvalget naturligt udtrykkelig at udtale, at denne Rettighed tilkommer Enhver med et hvilket som helst Slags Fartøier og Skibe. Til § 3 har Udvalget foreslaaet en Omredaction, ligeledes kun for at tydeliggjøre Paragraphen. Meningen af Paragraphen er kun at bestemme den Deel af Farvandet, hvortil Sættesskipperens Ret til at fare indskrænkes, men angaaer ikke den Sort Skibe, hvormed de maae fare i dette Farvand. Da Ordet „Dæksfartøier“ i Almindelighed kun benyttes om Dæksbaade eller mindre Fartøier, kunde det give Anledning til Misforstaaelse, og Udvalget har derfor tilladt sig at stille sit Forslag, hvorved formeentlig enhver Tvivl falder bort. Med Hensyn til § 5 har man troet at maatte foreslaae forskjellige Forandringer af større Betydning. Det første Endringsforslag gaaer ud paa, at Betingelsen for Rettigheden til at fare som Styrmand ikke skulde, som Lovudkastet opstiller, vedrøre Enhver, der vil fare som Styrmand, men kun gjælde dem, som ville fare som første eller eneste Styrmand. Der er allerede under Sagens første Behandling gjort opmærksom paa, at paa de Skibe, der gaae paa længere Reiser, er der som oftest ansat 2. a. 3. Styrmænd. Da nu Skibets Sikkerhed ikke synes at fordrø meer end een Styrmand, som i paakommende Tilfælde kan træde i Skipperens Sted, og da det paa den anden Side kan være gavnligt for yngre Folk at kunne fare som Styrmand, ikke blot for Belæringens Skyld, men ogsaa paa Grund af den dermed forbundne høiere Hyre, der